

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Markovej a členiek senátu JUDr. Dariny Ličkovej a JUDr. Kataríny Pramukovej v právnej veci žalobcu **P., spol. s.r.o.**, IČO: X., zastúpeného advokátom JUDr. J. proti žalovanému **JUDr. F.**, správcovi konkurznej podstaty úpadcu B., s.r.o. v konkurze, K., IČO: X., zastúpenému advokátom JUDr. Š., **o určenie, že jednostranné započítanie pohľadávky z 15. apríla 2002 je platné a o vzájomnom návrhu žalovaného**, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo 6. októbra 2008, č. k. 16 Cbi 60/03-291, takto

r o z h o d o l:

Napadnutý rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo 6. októbra 2008, č. k. 16 Cbi 60/03-291 sa **p o t v r d z u j e**.

Žalovanému sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e:

Krajský súd v Košiciach napadnutým rozsudkom zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal určenia platnosti jednostranného započítania pohľadávok z 15. apríla 2002.

O vzájomnom návrhu žalovaného rozhodol tak, že v časti o neplatnosti jednostranného započítania pohľadávok z 15. apríla 2002 a v časti o zaplatenie úroku z omeškania 2,47% zo sumy 2 000 000 Sk od 1. januára 2001 do zaplatenia a úroku 3,63% zo sumy 1 000 000 Sk od 1. januára 2002 do zaplatenia žalobu zamietol. Vo zvyšku vzájomného návrhu vyhovel tak, že žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanému 3 000 000 Sk s 11,13% úrokom zo sumy 2 000 000 Sk od 1. januára 2001 do zaplatenia a 9,97% úrok zo sumy 1 000 000 Sk od 1. januára 2002 do zaplatenia. Žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanému 299 658 Sk náhrady trov konania.

Rozhodol tak s odôvodnením, že medzi účastníkmi nie je sporné, že úpadca má voči žalobcovi pohľadávku vo výške 3 000 000 Sk zo zmluvy zo spolupráce z 20. marca 2000 a 2. januára 2001 a taktiež nie je sporné, že uvedená pohľadávka bola splatná vo výške 2 000 000 Sk 31. decembra 2000 a vo výške 1 000 000 Sk bola splatná 31. decembra 2001. Podľa žalobcu pohľadávka zanikla započítaním voči pohľadávke, ktorú získal zo zmluvy o pôžičke.

Pohľadávka žalobcu vyplýva zo zmluvy o pôžičke z 27. septembra 2001, č. PZ-BA-2001 0927/10 12 01/BÚ-BÚ, uzavretej medzi dlžníkom B., s.r.o. a veriteľom Ing. B., v ktorej bolo dohodnuté, že veriteľ požičiava dlžníkovi 5 000 000 Sk s 39% úrokom na dobu 12 mesiacov, ktorá začína plynúť od faktického poskytnutia finančných prostriedkov. V čl. IV bode 1 dohodli, že úroky budú veriteľovi vyplácané prevodným príkazom na účet, raz mesačne a v bode 2 bolo dohodnuté, že istina 5 000 000 Sk bude vyplatená po predložení zmluvy dňa 27. septembra 2002 na jeho účet. V čl. VII zmluvy bol dohodnutý zánik zmluvy uplynutím doby, na ktorú bola uzavretá, písomnou výpoveďou veriteľa, písomnou dohodou zmluvných strán, skorším splatením dlhu dlžníkom a splatením. Podľa čl. VII výpovedná lehota bola dohodnutá v trvaní 6 mesiacov. Zo zmluvy vyplýva, že pohľadávka veriteľa 5 000 000 Sk bola splatná 27. septembra 2002.

Pohľadávku 5 000 000 Sk Ing. B. zmluvou o postúpení pohľadávky z 15. apríla 2000 postúpil na spoločnosť D., s.r.o., následne táto spoločnosť toho istého dňa pohľadávku postúpila vo výške 3 000 000 Sk na žalobcu a zvyšok na P..

Žalobca doložil do spisu dohodu o ukončení zmlúv o pôžičke zo 4. januára 2002, uzavretú medzi veriteľom Ing. B. a dlžníkom B., s.r.o., v ktorej sa uvádza, že veriteľ požičal dlžníkovi 32 327 501 Sk a dohodli sa na ukončení zmluvného vzťahu dohodou v zmysle čl.

VII bodu 1 písm. c/ zmluvy o pôžičke k 4. marcu 2002 a dlžník sa zaviazal splatnú pohľadávku vo výške 32 327 501 Sk zaplatiť do 4. marca 2002. Dohodu za klienta podpísala V. na základe plnej moci a pracovník pobočky dlžníka s pečiatkou pobočky s nečitateľným číslom pobočky a s nečitateľným podpisom. Súd vykonal dokazovanie na platnosť dohody o ukončení zmlúv o pôžičke /ďalej len dohoda/. Dokazovanie zamerané na skúmanie skutočnosti, či za žalovaného dohodu podpísala oprávnená osoba. Zo svedeckých výpovedí súd zistil, že dohoda predložená žalobcom má úplne inú úpravu ako dohody, ktoré s takýmto obsahom predložil žalovaný. Kým dohody žalovaného sú písané na formáte A4 naležato a jedná sa o tlačivo, dohoda predložená žalobcom je napísaná na formáte A4, ale nastojato a nejedná sa o tlačivo. Porovnaním podpisov súd konštatoval, že podpis za úpadcu na dohode sa nezhoduje s podpismi pracovníkov úpadcu, uvedenými na dohodách, ktoré predložil žalovaný. Na dohodách žalovaného je v záhlaví pri označení účastníkov dohody uvedené meno a priezvisko osoby, ktorá za B., s.r.o. predmetné dohody podpísali a boli to S. a O.. V dohode žalobcu v záhlaví a ani pri podpise nie je uvedené meno osoby, ktorá za spoločnosť B., s.r.o. predmetnú dohodu podpísali. Vykonaným dokazovaním súd nezistil, že predmetnú dohodu podpísala osoba oprávnená konať za spoločnosť B., s.r.o. Ďalej súd zistil, že Ing. B. v podaní z 10. apríla 2002, označenom ako „Odstúpenie od zmluvy o pôžičke peňazí“ odstúpil od viacerých zmlúv o pôžičke, medzi nimi aj od zmluvy z 27. septembra 2001, č. PZ-BA2001 09 27/10 12 01/BÚ-BÚ v sume 5 000 000 Sk a žiadal o bezodkladnú úhradu celkovej sumy 28 962 092 Sk. Na podaní je pečiatka B., s.r.o. Toto podanie súd posúdil ako dôkaz, ktorý spochybnil existenciu dohody o ukončení zmlúv o pôžičke, keďže ním veriteľ 10. apríla 2002 odstúpil od zmluvy o pôžičke, pričom podľa dohody zo 4. januára 2002 zmluvný vzťah mal byť ukončený, ba dokonca úpadca mal prijať záväzok do 4. marca 2002, dlžnú sumu vo výške 32 327 501 Sk uhradiť a súčasťou tejto sumy bola aj postúpená pohľadávka vo výške 3 000 000 Sk.

Súd ďalej zistil, že podľa zmluvy o pôžičke mal úpadca vrátiť sumu 5 mil. Sk 27. septembra 2002, preto úpadca 10. apríla 2002 nebol v omeškaní s jej úhradou a v podaní z 10. apríla 2002 žalobca ani nešpecifikoval, s úhradou akej sumy bol úpadca v omeškaní a ak by aj skutočne bol úpadca v omeškaní, žalobca nepredložil súdu dôkaz, že veriteľ Ing. S. vyzval úpadcu na úhradu dlžnej sumy v dodatočnej primeranej lehote s upozornením, že inak od zmluvy odstúpi. Pre nesplnenie zákonných podmienok na odstúpenie od zmluvy, súd nepovažoval uvedené odstúpenie za platné. Ďalej súd dospel k záveru, že nebolo preukázané ani uzavretie dohody o predčasnom skončení zmluvy o pôžičke. Súd vyhodnotil

z uvedených skutočností, že pohľadávka z predmetnej zmluvy o pôžičke sa stala splatnou 27. septembra 2002.

Podľa tvrdenia žalobcu, osoba, ktorá za úpadcu mala prevziať oznámenie o zápočte, mala byť Z.. Svedkyňa Ing. Z., rod. B. vypovedala, že zásielky, ktoré doniesli klienti, nepreberala a ani sa nepamätá, že sa tak stalo. Podpis, resp. šifra pri pečiatke B., s.r.o. s dátumom 15.4.2002 vypovedala, že nie je jej podpisom ani šifrou.

Súd ďalej uviedol, že pracoviská B., s.r.o. boli v súvislosti s trestným stíhaním štatutárnych zástupcov úpadcu od 4. februára 2002 zavreté z dôvodu zabezpečenia dôkazov a teda nemohli sa prijímať písomnosti adresované spoločnosti. Vo februári boli podané návrhy na vyhlásenie konkurzu na majetok úpadcu a 11. marca 2002 bol ustanovený predbežný správca. To znamená, že nemohol byť platne doručený započítací prejav žalobcu z 15. apríla 2002 úpadcovi.

Obchádzanie zákona a konanie v rozpore s dobrými mravmi potvrdzuje podľa názoru súdu aj skutočnosť, že v jeden deň, t. j. 15.4.2002, v čase po ustanovení predbežného správcu bola pohľadávka Ing. S. postúpená postupne trom rôznym osobám a v ten istý deň bol ešte aj doručený prejav žalobcu o započítaní pohľadávok spoločnosti B., s.r.o., pričom pobočky tejto spoločnosti boli od 3. februára 2002 zatvorené a pracovníci čerpali dovolenku. Z uvedeného súd vyvodil, že započítací prejav žalobcu z 15. apríla 2002 nie je platný a teda nedošlo k zániku pohľadávky žalovaného na zaplatenie sumy 3 mil. Sk. Taktiež nebolo v konaní preukázané, že dohoda o ukončení zmlúv o pôžičke zo 4. januára 2002 je platná, a preto pohľadávka veriteľa ako právneho predchodcu žalobcu vo výške 5 mil. Sk sa stala splatnou až 27. septembra 2002, čím neboli splnené ani podmienky na odstúpenie od predmetnej zmluvy o pôžičke.

Pokiaľ ide o vzájomný návrh žalovaného, súd posúdil platnosť započítacieho prejavu ako predbežnú otázku a keďže žalovaný vo vzájomnom návrhu si uplatnil aj právo na peňažné plnenie v sume 3 mil. Sk, na určení platnosti, resp. neplatnosti tohto právneho úkonu nebol naliehavý právny záujem. Z tohto dôvodu v časti určenia neplatnosti právneho úkonu vzájomný návrh zamietol.

Súd prvého stupňa vykonaným dokazovaním zistil, že pohľadávka žalovaného v sume 3 mil. Sk nezanikla započítaním, preto v tejto časti vzájomnému návrhu žalovaného vyhovel.

Ide o sumu, ktorú žalovaný zaplatil žalobcovi ako zálohu na predaj motorových vozidiel, k predaju ktorých nedošlo.

Žalobca vzniesol v konaní námietku premlčania práva žalovaného na zaplatenie sumy 3 mil. Sk. Žalovaný nárok na zaplatenie sumy 3 mil. Sk uplatnil na súde podaním z 28. novembra 2003, ktoré bolo súdu doručené 5. decembra 2003, teda pred uplynutím štvorročnej premlčacej doby, preto námietku premlčania súd nepovažoval za dôvodnú.

Žalovanému boli z istiny priznané úroky z omeškania v súlade s ust. § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka. Výška úrokov nebola dohodnutá, preto súd priznal zákonný úrok, ktorý v čase uzavretia zmluvy a vzniku omeškania bol o 1% vyšší ako je úrok, ktorý banky poskytovali. Z prehľadu NBS o priemerných úrokových mierach z úveru zistil, že v januári 2001 banky poskytovali úvery za úroky v sadzbe 10,13% ročne a v januári 2002 v sadzbe 8,97% ročne.

Proti tomuto rozsudku v časti, ktorou bola žaloba žalobcu zamietnutá a ktorou bolo vzájomnému návrhu vyhovené tak, že žalobcovi bola uložená povinnosť zaplatiť 3 000 000 Sk s prísl., podal odvolanie žalobca. V odvolaní uviedol, že nesúhlasí so skutkovými zisteniami súdu prvého stupňa. Žalovaný v konaní spochybnil platnosť dohody o ukončení zmlúv o pôžičke a predmetom tejto dohody bolo aj predčasné ukončenie zmluvy PZ-BA-2001 09 27/10 12 01/BÚ-BÚ z 27. septembra 2001 na sumu 5 000 000 Sk, z ktorej bola postúpená a následne započítaná suma 3 000 000 Sk, ktorá je predmetom konania. V tejto súvislosti odvolateľ uviedol, že predmetná dohoda je platným právnym úkonom a jej platnosť bola uznaná a rešpektovaná aj žalovaným, a to v súvislosti s realizáciou iných jednostranných zápočtov pohľadávok identického veriteľa, ktorých neplatnosti, resp. neúčinnosti sa správca konkurznej podstaty nedomáhal. Podľa odvolateľa žalovaný uznal týmto úkonom, že dohodu podpísala oprávnená osoba. Poukázal na jednotlivé pohľadávky, ktoré boli predmetom započítania pohľadávok so súhlasom a vedomím správcu konkurznej podstaty a s vedomím finančného a ekonomického oddelenia B., s.r.o. Namietal, že na jednej strane, v prípadoch na ktoré poukázal v odvolaní, predbežný správca uznal započítanie pohľadávok a na druhej strane v konaní sp. zn. 16 Cbi 60/03 platnosť dohody neuznáva, pričom sa jedná o pohľadávky postúpené od jediného veriteľa a zo zmlúv o pôžičke, ktoré boli k 4. marcu 2002 ukončené jednou a tou istou dohodou o ukončení zmlúv o pôžičke zo 4. januára 2002. Žalobca žiadal vypočúť žalovaného. Podľa žalobcu bol postup súdu, keď nepovažoval za potrebné vypočúť žalovaného na skutočnosti uvádzané žalobcom, nesprávny. Tvrdí, keďže

v iných prípadoch splatnosť pohľadávok, ktoré boli jednostranne započítané s pohľadávkami úpadcu, nastala tiež v zmysle dohody zo 4. januára 2002, žalovaný zmenu splatnosti a započítanie akceptoval, potom z toho odvolateľ vyvodzuje, že žalovaný sám vedel, kto za úpadcu dohodu zo 4. januára 2002 podpísal. Ďalej uviedol, že v konaní trval aj na vypočutí svedka Ing. P., jeho výpoveď považoval za veľmi podstatnú, pretože ho považuje za kľúčovú osobu v tomto konaní, lebo riadil činnosť bratislavských pobočiek ako regionálny riaditeľ. Ďalej trval na vypočutí V.. Žalobca dokazovanie vykonané súdom prvého stupňa na platnosť dohody zo 4. januára 2002 a zistenia, či bola dohoda podpísaná oprávnenou osobou, nepovažuje za dostatočné a tým ani nepovažuje skutkový stav za zistený správne. Pokiaľ ide o podanie z 10. apríla 2002, podpísané splnomocneným zástupcom veriteľa, tvrdí, že toto bolo vykonané v čase, keď nemal vedomosť od svojho klienta o existencii dohody o ukončení zmlúv o pôžičke zo 4. januára 2002. Pokiaľ ide o doručenie započítacieho prejavu žalobcu, je toho názoru, že tento sa dostal do sféry jeho dispozície, a preto treba predpokladať, že prejav došiel adresátovi, aj keď z nepozornosti nepostrehol jeho obsah alebo zanedbal možnosť bez meškania oboznámiť sa s jeho obsahom. Uviedol, že v danom prípade pohľadávky, ktoré boli započítané, neboli vylúčené zo započítania dohodou účastníkov alebo zákonom a započítací prejav z 15. apríla 2002 nie je úkonom úpadcu, preto nie je potrebný k nemu súhlas predbežného správcu. Pokiaľ ide o námietku premlčania práva na zaplatenie istiny 3 mil. Sk s prísl., považuje posúdenie námietky súdom za nesprávne. Premlčacia lehota na vydanie bezdôvodného obohatenia podľa § 107 Obč. zák. je dvojročná. Žalovaný si svoj nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia uplatnil až podaním z 31. júla 2008, upresneným 22. augusta 2008. Žalobca poukázal na skutočnosť, že v zmysle čl. IV bodu 9 zmluvy o spolupráci z 20. marca 2000 sa žalobca a úpadca dohodli, že na zabezpečenie pohľadávky kupujúceho predajca vystaví zmenku na sumu 2 000 000 Sk v prospech kupujúceho s termínom splatnosti 31. decembra 2001. Tvrdí, že vystavením zmenky vznikol medzi zmluvnými stranami zmenkovo-právny vzťah. Na základe uvedeného žalobca považuje celý nárok žalovaného na zaplatenie sumy 3 000 000 Sk s príslušenstvom zo zmluvy o spolupráci z 2. januára 2001 a zo zmluvy o spolupráci z 20. marca 2000 za nedôvodný a navrhuje vzájomný návrh žalovaného v časti zaplatenia sumy 3 000 000 Sk s príslušenstvom zamietnuť. Ďalej žiada napadnutý rozsudok v časti o určenie platnosti jednostranného započítania pohľadávok zmeniť a žalobe vyhovieť. Alternatívne žiada rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žiada rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť. Uviedol, že tvrdenie žalobcu, že žalovaný „uznal“ platnosť jednostranného započítania z 15. apríla 2002, nemá oporu v zákone. Občiansky zákonník pozná jedine uznanie dlhu a uznanie platnosti právneho úkonu nie je možné. Ustanovenia § 37, 38 a 39 Občianskeho zákonníka majú kogentnú povahu a účastníci nemôžu vlastným prejavom obmedziť alebo vylúčiť neplatnosť právnych úkonov. Ak existuje niektorý z dôvodov neplatnosti právneho úkonu, správanie účastníkov tohto úkonu nie je rozhodujúce. Pokiaľ ide o platnosť dohody o predčasnom ukončení zmluvy o pôžičke, všetky súdom vykonané dôkazy podľa žalovaného svedčia o tom, že dohoda nebola v skutočnosti nikdy uzavretá. Pokiaľ ide o námietku nezaplatenia súdneho poplatku za vzájomný návrh, táto nie je opodstatnená, lebo zaplatenie súdneho poplatku bolo preukázané súdu prvého stupňa 6. októbra 2008.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods.2 O.s.p.) prejednal odvolanie podľa § 212 ods. 1 O.s.p. v súlade s ustanovením § 214 ods. 2 O.s.p. a po preskúmaní rozsudku v napadnutom rozsahu dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné vyhovieť.

Predmetom odvolacieho konania je určenie platnosti jednostranného započítania pohľadávky z 15. apríla 2002 a povinnosť žalobcu zaplatiť žalovanému istinu 3 000 000 Sk s úrokom z omeškania.

Námietke odvolateľa o nedostatočne zistenom skutkovom stave tým, že súd nevypočul ním navrhovaných svedkov odvolací súd nevyhovel, lebo súd prvého stupňa v konaní vykonal rozsiahle dokazovanie výsluchom svedkov a listinnými dôkazmi. V tejto súvislosti odvolací súd poznamenáva, že súd nie je viazaný dôkaznými návrhmi účastníkov konania v takom zmysle, že by bol povinný vykonať všetky navrhované dôkazy. Súd je oprávnený posúdiť dôkazné návrhy a rozhodnúť, ktoré z nich vykoná. Predovšetkým nevykoná dôkazy, ktoré sú pre vec nerozhodné a nesmerujú k zisteniu skutkového stavu veci. Výsluch svedkov, prípadne účastníka konania, je len jedným z dôkazných prostriedkov a nevykonanie takéhoto dôkazu nie je postupom, ktorým by súd účastníkovi odňal možnosť konať pred súdom.

Z dokazovania, ktoré súd vo veci vykonal vyplýva, že žalobca bol dlžníkom spoločnosti B., s.r.o. v zmysle zmlúv o spolupráci z 20. marca 2000 a 2. januára 2001 a spoločnosť B., s.r.o. bola dlžníkom Ing. B. v zmysle zmluvy o pôžičke z 27. septembra 2001, č. PZ-BA-2001 09 27/10 12 01/BÚ-BÚ.

Žalobca sa v konaní domáha určenia platnosti právneho úkonu, na základe ktorého mala zaniknúť pohľadávka žalobcu zo zmlúv o spolupráci v sume 3 000 000 Sk. Súd prvého stupňa postupoval vecne správne, keď vyhodnocoval všetky okolnosti súvisiace s uzavretím dohody o ukončení zmlúv o pôžičke zo 4. januára 2002, uzavretej medzi veriteľom Ing. B. a dlžníkom spoločnosťou B., s.r.o. Podľa tejto dohody pohľadávka 5 000 000 Sk, splatná 27. septembra 2002 podľa zmluvy o pôžičke č. PZ-BA-2001 09 27/10 12 01/BÚ-BÚ, by sa stala splatnou už 4. marca 2002. Odvolací súd si v celom rozsahu osvojuje skutkové a právne závery súdu prvého stupňa, podľa ktorých dohoda o ukončení zmlúv o pôžičke zo 4. januára 2002 nebola zo strany spoločnosti B., s.r.o. podpísaná osobou na tento úkon oprávnenou, a preto nie je platná. Taktiež súd prvého stupňa vyhodnotil vecne správne žalobcom predložené odstúpenie od zmluvy o pôžičke ako neplatné.

Podľa ustanovenia § 14 ods. 1 písm. g/ zákona o konkurze a vyrovnaní č. 328/1991 Zb. v platnom znení (ďalej len ZKV) nesplatené pohľadávky a záväzky týkajúce sa podstaty sa stávajú splatnými, ak je úpadcom banka, jej pohľadávky sa stávajú splatnými až dňom rozhodnutia súdu podľa § 14b ods. 2.

Citované ustanovenie umožňuje konkurzným veriteľom vyčíslieť a v konkurze uplatniť všetky ich pohľadávky, bez ohľadu na ich splatnosť, ktoré si môžu podľa § 20 ZKV prihlásiť.

Uznesením Krajského súdu v Košiciach z 3. septembra 2002, sp. zn. 5K 12/02 bol na majetok úpadcu B., s.r.o. vyhlásený konkurz. Keďže záväzok úpadcu zaplatiť veriteľovi Ing. B. 5 mil. Sk sa týkal konkurznej podstaty, splatnosť tejto pohľadávky v zmysle citovaného ustanovenia nastala 3. septembra 2002, nie 27. septembra 2002, ako bolo dohodnuté v zmluve o pôžičke.

Pokiaľ ide o neplatnosť jednostranného započítania zo strany žalobcu z 15. apríla 2002, odvolací súd sa stotožňuje s právnym záverom súdu prvého stupňa, že žalobca v danom prípade v rozpore so zákonom (§ 581 ods. 2 Obč. zák.) jednostranným započítacím úkonom započítal zročnú pohľadávku proti nezročnej, čo malo za následok neplatnosť tohto úkonu. Preto pohľadávka úpadcu na zaplatenie 3 000 000 Sk nezankla a správca konkurznej podstaty mal vymáhať zaplatenie pohľadávky. Žalobca si mal ako konkurzný veriteľ prihlásiť svoju pohľadávku v konkurze vedenom na majetok úpadcu B., s.r.o., čím by dosiahol pomerné uspokojenie z úpadcovho majetku na základe rozvrhového uznesenia, čo je cieľom konkurzu.

Dôvodná nie je ani námietka premlčania práva žalovaného na zaplatenie 3 000 000 Sk. Žalovaný vzájomným návrhom, ktorý došiel súdu 5. decembra 2003, žiadal uložiť žalobcovi povinnosť vrátiť do konkurznej podstaty sumu 3 000 000 Sk s 13,6% úrokom z omeškania. Táto časť výroku zostala následnými podaniami žalovaného v priebehu konania na súde prvého stupňa nezmenená. Ako vyplýva zo zmlúv o spolupráci z 20. marca 2000 a 2. januára 2001, pohľadávka žalovaného na zaplatenie 2 000 000 Sk bola splatná 31. decembra 2000 a pohľadávka na zaplatenie 1 000 000 Sk bola splatná 31. decembra 2001. Nepochybne nárok bol uplatnený v štvorročnej premlčacej lehote a súd prvého stupňa rozhodol vecne správne, keď námietku premlčania nepovažoval za dôvodnú a vzájomnému návrhu v tejto časti vyhovel.

Na odvoláciu námietku ohľadom plnenia peňažného záväzku prostredníctvom zmenky odvolací súd neprihliadol, lebo v konaní žalovaný zmenku nepredložil a ani sa nedomáhal plnenia zo zmenky, naopak tvrdí, že žiadna zmenka sa v dokumentácii úpadcu nenašla.

Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti ako vecne správny podľa ustanovenia § 219 O.s.p. potvrdil.

V odvolacom konaní bol úspešný žalovaný, preto mu vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania. Žalovaný bol v odvolacom konaní zastúpený advokátom, ktorý si trovy právneho zastúpenia nevyčísľil ani v zákonom stanovenej lehote, preto mu odvolací súd náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

P o u č e n i e: Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 22. októbra 2009

JUDr. Anna Marková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: M.